

Delikanlı Yüregimin Sevdası

— raziye-odemi · 06 Mart 2009

Yağmurlu bir nisan sabahı,
Gecenin en sessiz yerinde,
Uykuların en derininde,
Usulca yağmış çileler yeryüzüne...

Çocukluğumun tertemiz anılarından,
Dudaklarıma bir şarkı dökülüyor.
'Yine nisan yağmurunda ıslanacağım,
Yine sensiz bulutlarla dertleşeceğim...'
Zamanlar değişti, insanlar değişti
Sevginin göz alıcı muhteşemliğinden,
Hasretin can yakıcı ızdırabından yana
Değişmedi hiçbir şey...

Her nisan yağmuru aynı hüznle yağar,
Hep aynı duygular oynar,
Kıştan bıkmış, sıcaklığı özleyen
Sokakların kaldırımlarında.
Son bir gayretle fıskırır yaprak,
Aylar önce kuruduğu sanılan dalından.
Önce meyve ağaçları çiçek açar,
Kardelenler, gelincikler, papatyalar,
Ardından, mor, pembe, beyaz leylaklar.
Ah... O leylaklar... Beyaz leylaklar...
Delikanlı yıllarımın ilk çiçeği,
Delikanlı sevdamin ilk itirafı.
Şimdi bile burnumda tüten,
Delikanlı gönlümün ilk aşk kokusu.

Nisan yağmuru, çiseliyor yine...
Bahçemdeki leylaklar açtı açacak,
Ve ben o leylaklara bakıp,
Kim bilir kaç kere yaşayacağım,
Delikanlı yüregimin,
Delikanlı sevdasını.

Ve kaç kere ağlayacağım,
Şimdi yaşlı yüreğimle anarak,
Gençliğimin aşk hatırasını...
Ve kaç kere daha söyleyeceğim.
Gençliğimin anılarını tazeleyen,
'Yine nisan yağmurunda ıslanacağım,
Yine sensiz bulutlarla dertleşeceğim...' şarkısını.